

CIMERA DE PORTUGAL: LA NOVA UNIÓ EUROPEA

Número 53, maig-juny del 2000

Portaveu dels Socialistes de Catalunya

Endavant

novè congrés del partit dels socialistes de catalunya (psc-psoe)

innovació

DEL 16 AL 18 DE JUNY DE 2000. PALAU DE CONGRESSOS DE CATALUNYA

LA PRIMERA FORÇA DE CATALUNYA

PSC
PSC-PSOE

SUMARI

9è CONGRÉS	3-5	Un Congrés per reforçar i obrir encara més el nostre projecte
ACTUALITAT	7	Generales: pese al descenso, el PSC sigue siendo la fuerza más votada en Catalunya
9è CONGRÉS	8-9	Maragall i Montilla opten en el novè Congrés a liderar el PSC
CONGRÉS I SENAT	10-11	Iniciem la setena legislatura: entre el "Rudillo" i el senyor Josep Piqué
PARLAMENT	12-13	PP i CIU ja no disimulen el seu matrimoni i intercanvien el suport a l'investidura d'Aznar a canvi dels pressupostos
PARLAMENT	14	El PSC fue el primero en denunciar la trama del caso Pallerols
MÓN LOCAL	16-17	Els Consells Comarcals governats per l'esquerra demanen més diners Polémica en muchos municipios a causa de las antenas de telefonía móvil
EUROPA	20-21	La cimera de Lisboa va dibuixar la Unió Europea del pròxim futur
COMUNICACIÓ	22	El Parlament aprobará la ley que crea el nuevo Consell de l'Audiovisual de Catalunya
ENTREVISTA	24	Juanma Jaime Jordi Nicolás

MAIG-JUNY 2000

NÚMERO 53

Endavant

És una publicació mensual d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Anàlisi i Imatge del PSC (PSC-PSOE)

Director: Antoni Poveda

Coordinador: César Romero

Producció: Jordi Serra

Fotografia: Pepa Álvarez

Correccions: Montse Pallarès

Consell Editorial i Redacció: Vicenç

Badenes, Miguel A. Escobar, Arseni Gibert,

Xavier Guitart, Miquel Iceta, Francesca

Martín, Jordi Menéndez, Jordi Navarro,

Jordi Nicolás, Jaume Sobrequés, Anna

Terrón, Jordi Williams

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: B-37.364-1987

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77,

Barcelona 08029

Telèfon 93 495 54 00 **Fax** 93 495 54 26

L'Endavant aproparà el Congrés a través d'Internet

A les portes del proper Congrés del PSC, l'Endavant tanca una etapa que vam iniciar després de la celebració del Congrés de L'Hospitalet. La nova executiva ens va encarregar, a través de la Secretaria d'Anàlisi i Imatge que dirigeix en Miquel Iceta, el projecte de fer arribar periòdicament la revista Endavant a tots els militants i simpatitzants. Amb la voluntat continuada d'un equip de companys i companyes, hem pogut assolir el repte que aleshores ens van plantejar.

L'Endavant ha estat un canal d'informació i de reflexió, s'ha fet ressò de l'acció del nostre partit, al mateix temps que ha reflectit l'opinió de molts representants de la societat catalana. L'esperit obert, plural i participatiu de la revista és sinònim del partit que els socialistes volem continuar construint a partir del proper Congrés de juny, per connectar amb la ciutadania, ser sensibles a les demandes de la societat, i estar en una posició d'avantatge davant els altres per assumir noves responsabilitats de govern.

Aquest Congrés posarà a l'abast de tots els

ciutadans i ciutadanes les noves tecnologies de la informació, per tal de permetre la participació de tothom aportant idees al debat, i conèixer les nostres ponències i tots els materials que s'estan elaborant de cara al futur. L'Endavant també farà possible conèixer al minut el desenvolupament del Congrés, a través de la pàgina web del PSC (www.psc.es), tothom que ho desitgi, estigui on estigui, podrà fer un seguiment del nostre Congrés, així com també visualitzar a la seva pantalla d'ordinador imatges de les diferents intervencions en directe.

Serà a partir del 9è Congrés que es definirà el treball i l'actuació, entre d'altres també els d'aquesta revista. Fins aleshores, en nom de tot l'equip de l'Endavant, us fem arribar un agraïment i us convidem a participar activament a través de la xarxa electrònica al Congrés que perfilarà els nous objectius per al segle XXI.

Antoni Poveda
Director de l'Endavant

Segueix el 9è Congrés a través d'Internet:

www.psc.es

Les imatges i notícies al moment

**Si vols que algú rebí aquesta revista a casa seva, omple aquesta butlleta i adreça-la a:
Endavant. C/ Nicaragua, 75-77. Barcelona 08029**

Nom.....

Adreça.....

Població.....

C.P. .... Telèfon.....

Correu electrònic.....

Un Congrés per reforçar i obrir encara més el nostre projecte

La ciutat de Barcelona acollirà els dies 16, 17 i 18 de juny el novè Congrés ordinari del PSC. Una cita ajornada a causa de les successives conteses electorals però què arriba en un moment decisiu per al nostre partit. Tot i la difícil situació a nivell federal, mai els progressistes havíem estat tan a prop de governar a Catalunya.

Tres anys i mig després de la celebració del vuitè i anterior congrés del PSC, podem afirmar que els dos objectius principals que ens vam plantejar s'han complert en bona part: construir una alternativa de progrés a Catalunya, d'una banda, i unir, enfortir i obrir el partit, d'una altra. La recent davallada electoral de les generals i el nou context polític sorgit arran d'aquestes eleccions -feblesa del govern de Pujol, consolidació del govern del PP- no ens han de fer oblidar els molts èxits aconseguits en aquest període.

La recent davallada electoral no ens ha de fer oblidar els molts èxits aconseguits en aquest període

El balanç de les eleccions municipals i europees va ser molt positiu. Vàrem guanyar les eleccions europees obtenint 991.656 vots (el 34,58%), mentre CiU va obtenir a Catalunya 839.693 vots (el 29,28%). Donàvem així la volta als resultats obtinguts el 1994, en què CiU va guanyar les eleccions amb 806.610 vots (el 31,50%), mentre el PSC n'obtenia 721.374 (el 28,17%). Vàrem recuperar, doncs, la posició de primer partit de Catalunya.

A les municipals vàrem treure 1.089.985 vots (23.000 més que el 95 tot i haver-hi més abstenció), 2.038 regidors i regidores (325 més) i vàrem aconseguir presència en 481 municipis (47 més que el 95) grà-

► Pasqual Maragall va guanyar Jordi Pujol en vot popular.

cies a les més de 500 candidatures presentades, moltes d'elles aixoplugades sota les sigles de Progrés Municipal de Catalunya. Avui, més del 70% de la població catalana té un dels 183 alcaldes socialistes que hi ha al Principat (pels 143 que teníem el 95), 119 d'ells governant amb majoria absoluta.

El resultat de les eleccions al Parlament del PSC i Ciutadans pel Canvi també va ser molt positiu i ens va convertir, per primera vegada en unes eleccions autonòmiques, en el primer partit de Catalunya. En efecte, van ser més els catalans i les catalanes que volien Pasqual Maragall com a President de la Generalitat, que els que desitjaven que ho seguis essent Jordi Pujol. Les forces a favor del canvi van recollir més vots que les forces de la continuïtat i de la dreta. El sistema electoral vigent, però, va atorgar més escons a la coalició

Convergència i Unió que, a més, va trobar en el suport actiu del PP i en l'abstenció d'ERC, vots suficients per assegurar la investidura de Jordi Pujol.

El resultat de les eleccions al Parlament va ser molt positiu, ens va convertir, per primera vegada, en el primer partit de Catalunya

La valoració que vàrem fer dels resultats és, malgrat aquest fet, positiva. No sols vàrem ser la primera força en vots, sinó que vàrem ser l'única força política que va avançar en vots i en escons en aquestes eleccions. Un avenç espectacular si comparem els resultats obtinguts amb els

► Josep Montilla i Narcís Serra.

resultats de les darreres eleccions al Parlament de Catalunya. Vam obtenir 16 diputats i 350.000 vots més. Vàrem aconseguir superar una diferència de 16 punts que ens separava de CiU, passant a ser el primer partit de Catalunya.

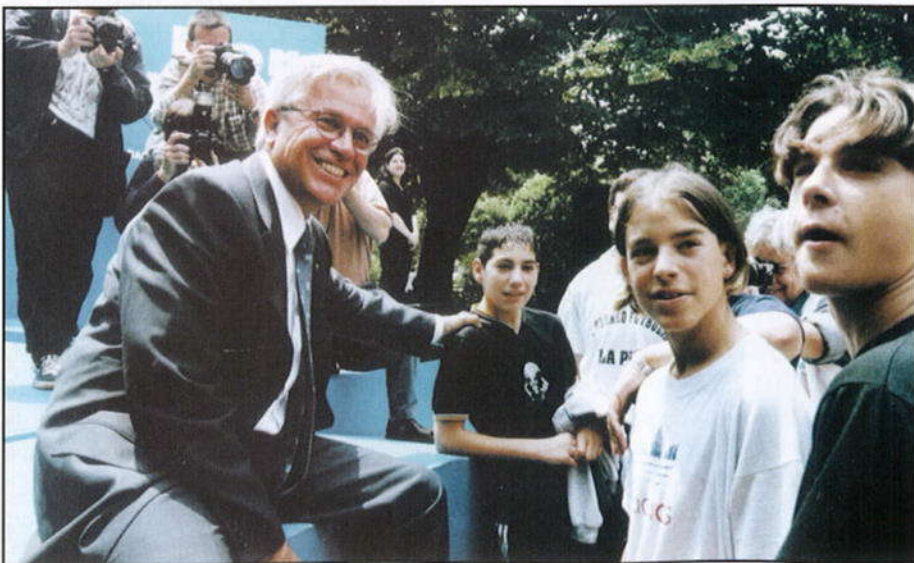
Avui dia, el PSC és un partit de gairebé 70.000 ciutadans i ciutadanes que han escollit relacionar-se amb nosaltres

Un partit fort i obert

L'organització del partit ha desenvolupat amb prou èxit el procés de renovació endegat el 1996 al Congrés de l'Hospitalet i ha hagut d'afrontar fins a quatre conteses electorals en poc més de nou mesos. El foment de l'existència d'associacions i grups de debat –bé en el si del partit o bé com a entitats i associacions adherides– ha estat una de les iniciatives que ens ha permès aprofundir en la vida democràtica del partit, fent realitat el pluralisme intern que caracteritza la nostra cultura política. Gràcies a aquesta nova generació de fóruns i clubs d'opinió, hem enriquit el nostre debat polític i hem demostrat que pluralisme i enfortir el projecte comú són dues cares de la mateixa moneda. La creació i el treball desenvolupat per dinou comissions sectorials, així com el naixement de les primeres agrupacions temàtiques en algunes de les federacions del partit, han estat els dos elements definidors del procés de sectorialització que hem viscut durant el passat mandat congressual.

► Les primàries han estat un gran èxit.

► Hem de connectar cada vegada millor amb les generacions joves.

És evident que la implantació de les primàries ha esdevingut un dels trets identificadors del procés de reforma democràtica del PSC. Un element que ha estat un èxit més enllà de les nostres fronteres i que ha tingut repercussions, i encara en tindrà més, en el conjunt del sistema de partits. Les experiències de primàries que hem tingut durant aquesta etapa –municipals, autonòmiques, generals–, han estat totes positives i ens han demostrat que l'aprofundiment democràtic és un objectiu capaç de superar qual-sevol tipus d'inconvenient tècnic o polític que es derivi del seu desplegament.

Les experiències de primàries que hem tingut durant aquesta etapa –municipals, autonòmiques, generals– han estat totes positives

Durant aquest mandat congressual, gairebé 40.000 ciutadans i ciutadanes de Catalunya s'han acollit a la nova fórmula de relació amb el PSC, aprovada a l'anterior congrés del partit: la de simpatitzant. L'èxit d'aquesta iniciativa d'obertura ha estat en bona mesura conseqüència dels diferents processos de primàries. Avui, el PSC és un partit de gairebé 70.000 ciutadans i ciutadanes que han volgut implicar-se amb nosaltres, bé com afiliats/des, bé com a simpatitzants. Tenir un cens orgànic adequat a la reali-

► El PSC va celebrar el seu vintè aniversari en aquest període.

tat ha estat un objectiu sobre el qual hem treballat durant aquesta etapa. L'instrument per assolir aquest objectiu ha estat el lliurament del nou carnet del partit. Així, tot i que durant aquest mandat s'han produït més de 8.000 altes, el resultat d'aquesta iniciativa és que el nombre de militants ha crescut únicament en 2.752, com a conseqüència de les baixes produïdes per la regularització del cens.

Volem un partit capaç de portar-nos a nosaltres i a la societat catalana a la victòria i de dur Pasqual Maragall a la presidència de la Generalitat

Tenim un partit més extès pel territori, amb un total de 345 agrupacions (s'han produït 24 altes i 12 baixes), amb una tendència a un major equilibri pel que fa a la distribució de sexes (un 31% de dones pel 29% del 1996, però amb un percentatge femení d'un 35% entre les noves afiliacions). La meitat dels militants tenen una edat entre 40 i 60 anys i el seu perfil professional és cada cop més variat.

Altres fites organitzatives aconseguides en aquest període han estat: l'increment patrimonial que suposa haver arribat als 49 locals propis, la pràctica generalització de la domiciliació bancària de les quotes, l'impuls a les publicacions locals del partit (més de 200 capçaleres, gairebé dos milions d'exemplars distribuïts), la modernització de la infraestructura informàtica i de comunicacions de la seu central (que ha redundat en un millor servei envers les federacions i agrupacions) i la millor comunicació interna amb afiliats i simpatitzants que ha suposat la nova etapa de la revista Endavant i la creació de la web del PSC. Pel que fa a la gestió econòmica, també cal dir que s'han complert els objectius: establir una política pressu-

Els socialistes catalans hem de fer un nou esforç per posar al dia el nostre projecte i actualitzar els nostres missatges cap a la societat

postària d'austeritat i contenció de la despesa, no elevar el nivell d'endeutament del partit, estalviar per fer front als diferents processos electorals i finançar la reforma de la seu central.

El futur del nostre projecte

En la nova cruïlla en què estem situats els socialistes catalans, hem de fer un nou esforç per posar al dia el nostre projecte i actualitzar els nostres missatges a una societat que està immersa en un complex i profund procés de canvi social, econòmic i cultural. No es tracta simplement de promoure un canvi de persones en l'assumpció de responsabilitats de direcció del partit. Necessitem, sobretot, una adaptació del nostre llenguatge.

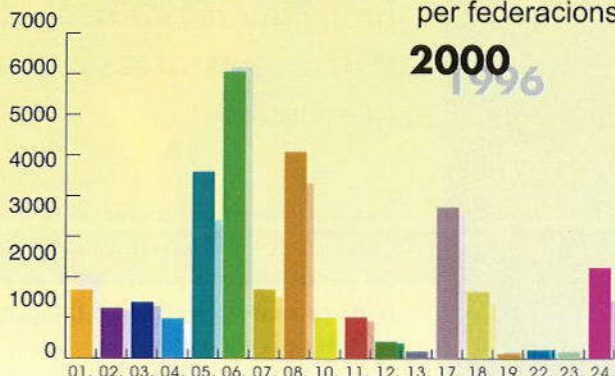
Un partit capaç de portar-nos a nosaltres i a la societat catalana a la victòria i de dur Pasqual Maragall a la presidència de la Generalitat. De les decisions i resolucions que prenguem en el proper Congrés depèn que culminin totes les inèrcies positives que hem endegat en el període que ara deixem enrera. Hem d'aconseguir tots plegats un partit plural però cohesionat, ben connectat amb la societat a la que serveix i atent als canvis continus que experimenta. Hem de consolidar l'opció política que ha de governar a Catalunya molt aviat.

► Les dones són cada vegada més importants al nostre partit.

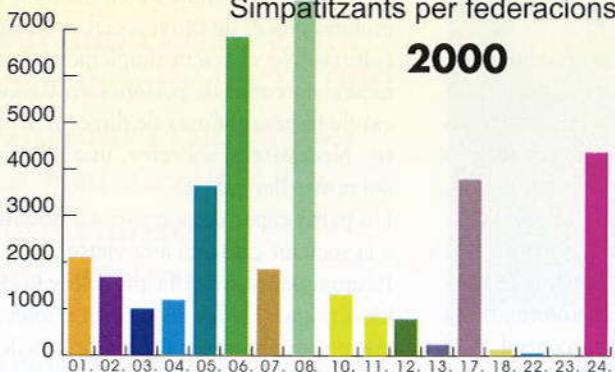
La primera força política de Catalunya

Evolució del número d'afiliats i afiliades per federacions

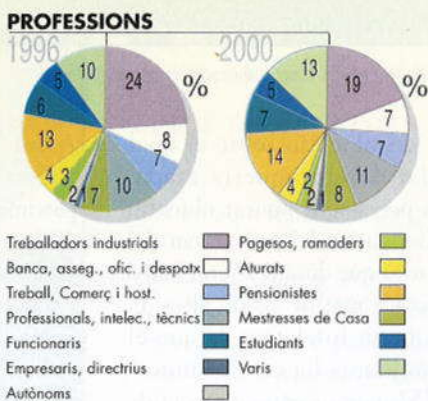
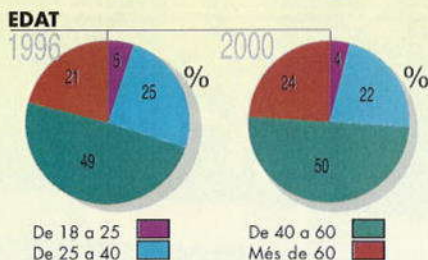
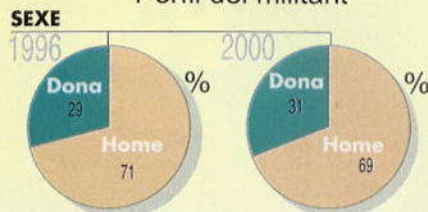

- 01. COMARQUES GIRONINES
- 02. EL MÀRESME
- 03. VALLS ORIENTAL
- 04. VALLS OEST
- 05. BARCELONÈS NORD
- 06. BARCELONÈS
- 07. L'HOSPITALET
- 08. BAIX LLOBREGAT
- 09. GARRAF-ALT PENEDÈS
- 10. GARRAF-ALT PENEDÈS
- 11. BAGES-SOLSONÈS-BERGUEDÀ
- 12. ANOIA
- 13. OSONA
- 14. COMARQUES TARRAGONINES
- 15. SEGRIÀ-GARR.-NOG.-UG.-SEGARRA
- 16. ALT URGELL-ANDORRA-CERDANYA
- 17. PALL. JUSSÀ-PALL. SOBIRÀ-ALTA RIBAGORÇA
- 18. PALL. JUSSÀ-PALL. SOBIRÀ-ALTA RIBAGORÇA
- 19. VALL D'ARAN
- 20. VALLS CENTRE
- 21. VALLS CENTRE
- 22. VALLS CENTRE
- 23. VALLS CENTRE
- 24. VALLS CENTRE

Simpatitzants per federacions

Perfil del militant

Noveno Congreso del PSC: INNOVACIÓ

El flamante Palau de Congressos de Catalunya -al principi de la barcelonesa Avinguda Diagonal- serà el escenari de un Congrés que llevarà per suggerent lema la paraula innovació. En total seran 847 els delegats, una proporció de un delegat per cada quatre afiliats, els que representaran a les diferents agrupacions i grups sectorials del partit. Tal com es va aprovar en el Congrés de l'Hospitalet, hi haurà menys delegats -fueron 1058 en aquella ocasió- però la representació serà més proporcional. A els delegats presents hi haurà que sumar un nombre similar de invitats elegits per les agrupacions, invitats fraternals i membres natos del Congrés -comissió executiva, Consell Nacional, etc.-, aquests últims disposaran de veu però no de vot. La estructura del Congrés serà similar a la de les anteriors. El divendres 16 de juny se acreditaran els delegats, se escollirà la mesa del Congrés i se presentaran i se votaran els informes de gestió de les diferents òrgans del partit. El dissabte 17 serà el torn de la discussió i votació de les més de mil enmiendes en el si de les respectives comissions. Una de les comissions serà la de Organització i Estatuts i les altres quatre o cinc sortiran de la divisió de la ponència política. Dada la seva extensió, resulta més còmode i operatiu dividir-la per apartats. El diumenge 18, últim dia de Congrés, se procedirà a aprovar les diferents ponències i resolucions, així com a la elecció de les diferents òrgans i càrrecs del partit, entre ells la primera secretaria i la comissió executiva nacional. La principal novetat d'aquest Congrés residirà en que podrà ser seguit a través d'Internet. Una web mostrarà en temps real el que estigui passant en aquest moment en el noveno Congrés del PSC.

Cens de les Comissions sectorials del Partit

Generales: pese al descenso, el PSC sigue siendo la fuerza más votada en Catalunya

El PSC perdió casi 400.000 votos, cinco puntos porcentuales y dos escaños en las elecciones generales del 12 de marzo respecto a las de 1996. Pese a este descenso seguimos siendo la fuerza más votada en Catalunya con 1.142.585 votos (por 1.531.143 en 1996) y la que obtiene más representación con 17 escaños (por 19 en 1996). Con una abstención diez puntos más alta (en 1996 participó un 76'5% del electorado catalán y en las últimas sólo un 64'7%), los socialistas recibimos el apoyo del 34'1% del censo, por el 39'4% que obtuvimos en 1996.

Pese al descenso seguimos siendo la fuerza más votada en Catalunya y la que obtiene más representación con 17 escaños, por 19 en 1996

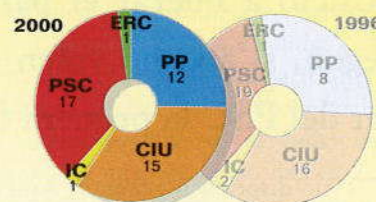
Por circunscripciones, en Barcelona el PSC volvió a ser el partido más votado con 902.881 sufragios (1.203.339 en 1996), lo que supone un porcentaje del 35'4% (un 40'3% en 1996) y doce actas de diputado, una menos de las que teníamos. En Tarragona, pese a perder también un diputado, pasamos de tres a dos, revalidamos la posición de primera fuerza con 101.166 votos y un porcentaje del 32'3% (en las anteriores obtuvimos 133.000 votos, el 38'1% del total). En Girona y Lleida repetimos el mismo número de diputados, dos y uno respectivamente, aunque en un contexto también de pérdida de votos y porcentaje. En Girona la candidatura socialista fue votada por 83.101 electores (por 120.118 en 1996), lo que supone un porcentaje del 28'3% (un 36'5% en las anteriores).

Por su parte, el PSC obtuvo 54.526 sufragios en la circunscripción de Lleida (fueron 44.686 en los anteriores comicios) y un porcentaje del 27'55 (por un 33% en 1996). Por su parte la candidatura al senado de la Entesa Catalana de Progrés obtuvo el mismo resultado que ya obtuvo el PSC en solitario en 1996: tres senadores por Barcelona y también por Tarragona, y uno por Girona y otro por Lleida.

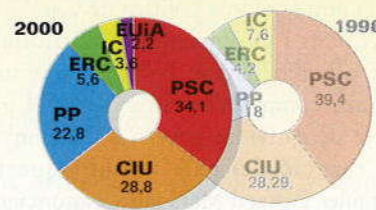
A nivel español, el mal resultado se concretó en pasar de 9.425.678 votos a 7.892.210, lo que supone 16 diputados menos (pasamos de 141 a 125) y un diferencia de más de diez puntos con respecto al PP. Sólo Chaves, en las autonómicas andaluzas, se salvó de la quema con un excelente resultado que lo revalidó en la presidencia.

Resultados en Catalunya

Escaños

Porcentajes

De Madre y Corbacho, en la comisión política del PSOE

▶ Manuela de Madre y Celestino Corbacho.

La dimisión del secretario general del PSOE, Joaquín Almunia, y con él de toda la comisión ejecutiva obligó al Comité Federal a elegir a una comisión política que regirá los destinos del partido hasta el congreso ordinario previsto para los días 21, 22 y 23 de julio. En sesión celebra-

da el 22 de marzo, el máximo órgano del PSOE entre congresos aprobó por amplia mayoría -sólo hubo tres votos contrarios y ocho abstenciones- la resolución que constituye la citada comisión política y que nombra a Manuel Chaves presidente. De los catorce vocales que componen dicho órgano, dos son militantes del PSC, el alcalde de l'Hospitalet de Llobregat, Celestino Corbacho, y la alcaldesa de Santa Coloma de Gramanet, Manuela de Madre. Entre las primeras resoluciones de la comisión política estuvo mantener en funciones hasta el mes de julio a la anterior dirección del grupo parlamentario en el Congreso y el Senado. Desde un primer momento, la dirección del PSC apoyó la creación de la comisión política y que ésta estuviera liderada por el presidente andaluz.

Pasqual Maragall i Josep Montilla opten en el novè Congrés a liderar el PSC

Pasqual Maragall, en una declaració a la premsa, i Josep Montilla, davant el Consell de la Federació de Barcelona, van manifestar de forma pública la seva disposició a liderar el partit com a president el primer i com a primer secretari el segon, si així ho volen els delegats i delegades al novè Congrés. L'objectiu és clar: fer del PSC la primera força política de Catalunya en tots els aspectes.

Estic disposat a acceptar aquesta nova responsabilitat. Si el Congrés em dona la seva confiança, lideraré la primera força política de Catalunya – en vots i en implantació territorial – per coherència amb l'objectiu que mou el meu compromís polític: servir el projecte de canvi de govern a Catalunya i de reacció del país”. Amb aquestes paraules Pasqual Maragall va anunciar el dimarts 16 de maig la seva disponibilitat a dirigir el PSC. Un lideratge que vol, segons va argumentar per “fer reaccionar Catalunya econòmicament, tecnològicament, en l'educació; per convèncer Espanya que la pluralitat és una realitat positiva; i per posar al servei de tot això un partit obert a la societat, a la gent dinàmica, sensible i emprenedora”.

Maragall vol liderar un partit que sigui el primer en tot. Aquest ha de ser l'objectiu central del proper Congrés, i una fita perfectament a l'abast

Maragall, va dir, vol liderar un partit que sigui el primer en tot. Aquest ha de ser l'objectiu central del proper Congrés: que en dos anys el PSC sigui la primera força política de Catalunya en tots els aspectes. Una fita perfectament a l'abast amb “un Congrés que ha d'escoltar molt atentament la base del partit i també el batec de la societat catalana i les aportacions de tots aquells partits, moviments, sindicats, organitzacions no governa-

► Montilla després de la seva intervenció.

mentals que comparteixen amb nosaltres el projecte de canvi de govern i de reacció econòmica, política i social de Catalunya”. Maragall va reafirmar “el compromís que vaig adquirir amb tots els ciutadans i ciutadanes que volen el canvi a Catalunya quan vaig acceptar ser candidat a la Presidència i també va voler “refermar davant dels afiliats i les afiliades i dels simpatitzants el compromís de servir la causa que hem promogut des del naixement del PSC: la d'una Catalunya justa, rica i solidària”.

Per la seva banda, Josep Montilla va agrair la deferència de la federació de Barcelona per donar-li l'oportunitat d'intervenir davant el seu Consell, que va tenir lloc el mateix dimarts 16 de maig a la tarda. Montilla va començar analitzant la nova situació política espanyola produïda arran la victòria del PP. “En la meua opinió -va dir-, les dues causes fonamentals de la nostra derrota electoral han estat la incapacitat de dotar un nou lideratge al projecte socia-

lista després de la renúncia de Felipe González i la incapacitat de renovar el nostre projecte polític, esgotat a principis dels anys noranta”. I aquestes són les dues grans qüestions a resoldre en el proper Congrés federal.

Va convidar també a participar en el debat sobre la ponència aprovada pel Comitè Federal. Segons Montilla, “no hem d'oblidar que per a nosaltres és imprescindible que el PSOE encarrili bé el seu debat intern, si el PSOE anés malament seria impossible que el PSC anés bé”. “Però a més-va afegir-, això no ens pot fer perdre la vista que per a nosaltres la prioritat és el nostre 9è Congrés i que, a més, un bon Congrés del PSC és la millor contribució que des d'aquí podem fer per a superar la difícil situació del PSOE”.

Els ciutadans, va dir Montilla, volen, en primer lloc, que els escoltem. Que els seus problemes concrets siguin el centre de les nostres preocupacions. Ens han de veure treballant per transformar la socie-

► Pasqual Maragall.

rat, per fer-la més lliure i més segura, més pròspera i més justa, ecològicament sostenible i compromesa en la defensa de la diversitat. Hem de posar les preocupacions ciutadanes en el centre de les nostres discussions i del nostre treball polític, a les institucions i a l'acció social. I el nostre Congrés ha de consistir en això.

Montilla es va mostrar convençut que podrem fer un Congrés que posi de relleu tots aquests aspectes, un Congrés del que surti un partit unit, gran, democràtic, divers, participatiu. Un partit europeu, federal, catalanista, municipalista. Un partit d'esquerres, compromès amb el canvi social, compromès amb els sectors més desfavorits. Un partit de govern, amb vocació majoritària. Un partit de militants actius i decisius. Un partit que participa en les institucions i que està present en la vida social i associativa. Un partit que dialoga amb les altres forces d'esquerra, que treballa amb els sindicats, que col·labora amb els sectors més avançats i dinàmics de la vida associativa. Un partit de les dones i dels joves, del futur, de la fidelitat als principis i de la innovació. El partit del canvi.

Montilla va seguir desgranant el partit que volem. Un partit plural. Respectuós de la diversitat interna, del ventall de sensibilitats, de visions, de punts de vista que enriqueixen avui el socialisme català. Un partit fort, però que sigui flexible i obert. Capaç de col·laborar amb altres forces de progrés. I d'afavorir espais d'encontre amb sectors progressistes no organitzats. I amb els Ciutadans pel Canvi. Un partit capaç de millorar la seva connexió amb la societat.

Montilla: "Narcís ha dirigit una etapa brillant del partit"

Reproduïm a continuació les paraules sobre Narcís Serra que Josep Montilla va dir en la seva intervenció:

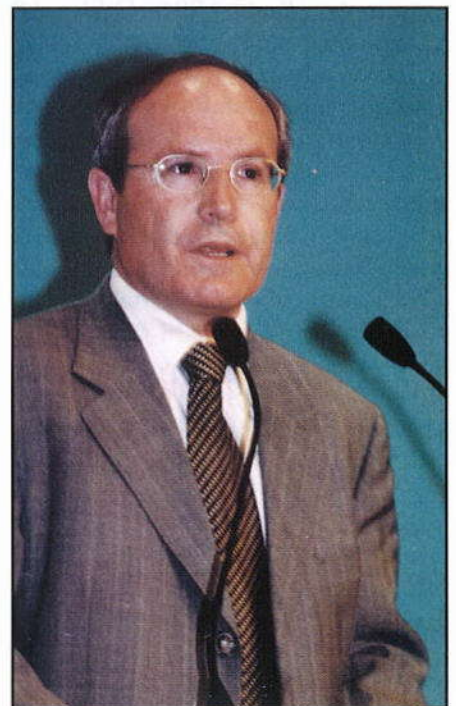
"Deixeu-me que parli ni que sigui un moment del que han estat aquests quatre anys en els que Narcís Serra ha estat Primer Secretari del PSC. En Narcís ha dirigit el partit en una etapa brillant. Amb mancances, ben segur. Però amb grans encerts. Pau interna després de la tempesta de Sitges. La celebració del 20è aniversari del PSC. Haver convençut Pasqual Maragall que es presentés com a candidat a la Presidència de la Generalitat. Eleccions primàries obertes als simpatitzants. Ampliació del partit. Incidència en el PSOE. Millora de relacions amb la resta de forces d'esquerres. Victòria a totes les eleccions celebrades. Capgirant el resultat de les europees, ampliant l'avantatge municipal amb el modelic relleu barceloní, guanyant en vots les autonòmiques -per primer cop en la història-, guanyant un altre cop les generals -malgrat la davallada en vots i la derrota del PSOE-. Molts han estat els encerts. I per a mi motiu de satisfacció haver treballat i après molt al costat de'n Narcís. Que està sabent impulsar un relleu en la direcció del partit; cosa que no massa gent en política sap fer bé. Saber marxar i saber preparar el relleu. Espero que el Congrés de juny sàpiga reconèixer els mèrits de Narcís Serra en aquesta difícil però apassionant etapa de la vida del partit.

Montilla es va mostrar convençut que podrem fer un Congrés del que surti un partit unit, gran, democràtic, divers i participatiu

Especialment amb sectors que potser encara no representem amb la força que podríem: estudiants, joves, autònoms, professionals, petits i mitjans empresaris. Un partit més implantat territorialment. Conscient de la necessitat de créixer a Girona, Lleida i Tarragona. I també a alguns punts de la circumscripció de Barcelona. Capaç de presentar moltes més candidatures municipals. Capaç d'ajudar a créixer al sindicalisme obrer, pagès i estudiant. Capaç d'impulsar el moviment associatiu, escoltant-lo i rebent d'ell la sensibilitat social que els ciutadans ens reclamen. Un partit de militants actius, ben informats, ben formats, amb passió pel debat d'idees. Però també un partit amb molts milers de simpatitzants.

Montilla va acabar la seva intervenció anunciant la seva candidatura a la primera secretaria: "després de parlar-ho amb molta gent de tot arreu -va dir-, conscient de la responsabilitat que pre-

tenc assumir, us anuncio la voluntat d'optar a la Primera Secretaria del Partit, si els delegats i les delegades al Congrés em fan confiança". I abans que ningú faci especulacions sobre suposats problemes de coordinació entre ell i en Pasqual Maragall, Montilla va deixar clar que la seva bicefàlia "no serà per competir l'un amb l'altre, serà un esforç combinat per fer realitat la voluntat dels socialistes i de les socialistes de Catalunya".

► Josep Montilla.

Iniciem la setena legislatura: entre el "Rudillo" i el senyor Josep Piqué

La negació a L'Entesa Catalana de Progrés de la condició de tercera força del Senat i el nomenament de l'investigat Josep Piqué com a ministre, són només dues mostres del que pot ser la majoria absoluta del PP. Per nosaltres, els vuit milions de vots socialistes han de ser l'impuls principal de la nostra feina d'oposició i del nostre projecte d'alternativa.

► Francesca Martín i Carme Chacón.

Les eleccions generals del dia 12 de març varen donar al PP la majoria absoluta i al Partit Socialista un resultat que ens confirma com a principal partit de l'oposició encara que, amb menys suport que l'any 1996. CiU perd vots, la qual cosa s'afegeix a la feblesa derivada de les eleccions al Parlament de Catalunya del passat 17 d'octubre i la conseqüent dependència del PP per governar enfront de la força de Pasqual Maragall i del grup parlamentari Socialistes-Ciutadans pel Canvi. El PSC continua sent la primera força a Catalunya.

La majoria absoluta ja ha donat un bon grapat d'exemples de prepotència antidemocràtica només iniciar la legislatura

L'Aznar afirma i reitera una voluntat de diàleg, de consens i de *mano tendida*, potser per dissipar la por

► Els socialistes farem una oposició dura però responsable.

que la majoria de la dreta genera i potser també per avançar en el seu teòric viatge al centre reformista, poc o gens avalat per les actituds i actuacions de la legislatura passada i per l'inici de l'actual. S'ha manifestat clarament ja el mètode del *mando* en lloc del de govern. Tres exemples de prepotència antidemocràtica en un temps gairebé record ho il·lustren prou bé: la primera és la decisió de la Mesa del Congrés (que estrena presidenta, que estrena Rudillo) d'impedir amb la seva majoria que el Bloc Nacionalista Gallec pugui formar grup propi a la cambra -calen un mínim de 5 diputats/ades- permetent en canvi que Coalició Canària, - amb quatre- ho

fes amb Unión del Pueblo Navarro, soci dels Populars. *Quid pro quo* va ser probablement la resposta.

La Mesa del Senat, amb majoria del PP, ha decidit marginar a l'Entesa Catalana de Progrés i relegar-la com a quart grup de la cambra

La segona qüestió es produeix al Senat, on la Mesa, també amb àmplia majoria popular, decideix marginar l'Entesa Catalana de

Cargos del PSC en el Congreso y en el grupo

► De izquierda a derecha: Narcís Serra, Josep Borrell, Teresa Cunillera, Joan Marcet, Jordi Marsal y María Teresa Costa.

Como ha venido siendo habitual en todas las legislaturas de la democracia, socialistas catalanes ocuparán puestos importantes en el organigrama de las cámaras y de nuestros grupos parlamentarios. En el plano institucional, el diputado del PSC Joan Oliart forma parte de la Mesa del Congreso como secretario primero, mientras que Narcís Serra y Josep Borrell presidirán la comisión de Régimen de las administraciones públicas y la comisión sobre la Unión Europea respectivamente. En lo que hace referencia al grupo parlamentario socialista en el Congreso, la diputada por Lleida Teresa Cunillera fue elegida secretaria general adjunta, Joan Marcet será portavoz en la comisión del Estatuto del diputado, Jordi Marsal será portavoz en Defensa y María Teresa Costa lo será en la comisión mixta del Tribunal de Cuentas. Por su parte, el socialista Isidre Molas será portavoz de la Entesa Catalana de Progrés en el Senado.

► J. Oliart.

Progrés, coalició on s'integra el PSC i relegar-la a quart grup, darrera de CiU. Això, malgrat que l'Entesa va obtenir a les passades eleccions 300.000 vots més que la coalició CiU, que ha donat de franc el seu vot a la investidura d'Aznar. O potser no tant de franc- la pobresa de la intervenció de Xavier Trias sense força i sense convicció n'és un claríssim exponent. El criteri argumentat ha estat el de l'ordre de registre a la Cambra, entenent que aquest argument, que podríem anomenar administratiu, ha de primar sobre el criteri democràtic dels vots.

► Isidre Molas.

És sense cap mena de dubte un atemptat greu no solament a l'esperit sinó a la pròpia lletra de l'Estat

Hem de plantejar les iniciatives que constitueixen el nostre programa i totes aquelles qüestions que cal resoldre per transformar la societat

Democràtic i de Dret. Però potser l'acte de prepotència més rellevant el portava escrit a la llibreteta blava el sr. Aznar on en Josep Piqué - aquest ministre que presumeix de fer totes les trampes possibles per pagar menys impostos - no solament és ratificat, sinó segons com es miri, premiat. Piqué, ex conseller delegat d'ERCROS -empresa que va presentar suspensió de pagaments un any després de vendre's la petrolera ERTOIL per 41.000 milions, que avui no apareixen- va tenir segons el fiscal Vargas un paper molt actiu en aquella fosca operació. Per cert, el fiscal Vargas ho paga sent desautoritzat pel fiscal general de l'Estat, Jesús Cardenal, i també amb la imposició d'un nou informe sobre el cas favorable als interessos de Piqué i d'Aznar. Una nova actuació escandalosa de Cardenal, sempre al costat

dels Populars. El centrisme d'Aznar l'ha dut a la decisió que una persona com Josep Piqué representi Espanya a l'exterior per tal que el nou tarannà popular sigui també conegut arreu del món.

Nosaltres tenim una gran responsabilitat derivada del suport de vuit milions de persones, que han de ser el nostre impuls principal

Nosaltres tenim una gran responsabilitat derivada del suport de vuit milions de persones que són, han de ser, l'impuls principal de la nostra feina d'oposició i del nostre projecte d'alternativa de govern. Hem de resoldre bé el present per guanyar el futur, ja que vuit milions de ciutadans i ciutadanes segueixen confiant en nosaltres, i més de dos milions no han votat perquè demanen reconduccions i garanties per tornar a confiar en l'esquerra. Els i les socialistes tenim la responsabilitat de treballar en tot allò que és el nostre compromís i també de donar resposta a tot el que des del govern s'impulsarà (algunes vegades probablement amb claredat i moltes vegades disfressat). Les vuit propostes de pacte anunciades per Aznar a la investidura han de tenir complida i responsable resposta per part nostra. A més, hem de plantejar les iniciatives que constitueixen el nostre programa i totes aquelles qüestions que cal resoldre en l'objectiu central de l'esquerra que és transformar la societat. El PSC és el primer partit a Catalunya amb un claríssim i proper horitzó de govern. El Grup de Diputats/des i senadors/res del PSC hem de treballar amb el nostre Grup al Parlament de Catalunya perquè així contribuïrem de forma ben efectiva al treball del socialisme espanyol, a la vegada que respondrem al nostre compromís amb Catalunya.

Francesca Martín i Carme Chacón
Diputades per Barcelona

Uns comptes que no surten

► Joaquim Nadal

■ Un pressupost alternatiu amb molta inversió

Lluny de la crítica fàcil, el grup Socialistes-Ciutadans pel Canvi ha volgut demostrar en el debat de pressupostos que hi ha una altra manera de governar, presentant uns pressupostos alternatius, amb una important reducció de la despesa corrent - gairebé uns 45.000 milions de pessetes- i un gran esforç inversor, amb un augment d'un 46% respecte de la previsió del Govern. Amb el nostre projecte alternatiu de pressupostos es generarien uns excedents que permetrien destinar un bilió i mig de pessetes per a inversions el que queda de legislatura. D'aquesta quantitat, 600.000 milions anirien a la política territorial, 200.000 a ensenyament, 150.000 a medi ambient i universitats respectivament, i 80.000 als municipis, que han vist com les seves transferències només creixen un 9%. La sanitat (amb 79.000 milions addicionals), les famílies (amb 60.000), les empreses (amb 50.000) i el benestar social (amb 29.000) serien altres vectors on els socialistes incrementaríem les partides pressupostàries. Segons va dir el portaveu socialista, Joaquim Nadal, els pressupostos aprovats per CiU gràcies als vots del PP "no resolten cap qüestió nova i consoliden una administració tancada en la inèrcia i el creixement descontrolat de la burocràcia i de la despesa corrent". Una despesa corrent que, amb una mitjana de 314.000 pessetes per habitant és la més alta entre les comunitats autònomes amb un nivell competencial similar al de Catalunya.

► Marina Geli

■ Les partides de benestar social menyspreen els ajuntaments

La diputada Marina Geli ha assegurat que els pressupostos de la Generalitat en matèria de Benestar Social són "continuïstes" i que "menyspreen" els ajuntaments i els ens locals. Geli considera que després de la marxa d'Antoni Comas es podria haver dut a terme una renovació en la prioritització i organització de la Conselleria, però no ha estat així. La diputada va lamentar que l'increment real dels pressupostos d'aquest any en relació amb la liquidació del pressupost de 1999 sigui només del 0'6%, i va proposar un pressupost alternatiu amb una inversió de 24.000 milions de pessetes en serveis socials per a aquesta legislatura.

► Carme Figueras

■ El deute sanitari quasi arriba al mig bilió de pessetes

La portaveu socialista de Sanitat, Carme Figueras ha denunciat que, segons l'última liquidació de pressupostos presentada pel Govern a la Sindicatura de Comptes -corresponent a l'exercici de 1998- el dèficit consolidat del Servei Català de la Salut i de l'Institut Català de la Salut arriba als 328.768 milions de pessetes. A aquest dèficit s'ha de sumar el que arrosseguen els hospitals concertats de la xarxa pública, que segons les últimes dades actualitzades deuen prop de 108.000 milions de pessetes.

► Martí Carnicer

■ Catalunya, la comunitat autònoma més endeutada

Segons l'últim informe del Banc d'Espanya, Catalunya és la comunitat autònoma més endeutada de l'Estat tant pel que fa termes relatius -233.014 pessetes per habitant- com en xifres absolutes: 1'4 bilions de pessetes. Aquesta quantitat és encara més gran si es comptabilitza el deute de les empreses públiques catalanes, tal com ha assenyalat el diputat socialista Martí Carnicer. D'aquesta manera el deute arriba fins els 2'4 bilions de pessetes si hi incorporem els resultats de societats com ara la CCRTV, la Junta de Sanejament o GISA.

PP i CiU ja no donen suport a l'investidura

El pressupost del 2000 és un document que no incorpora solucions ni preveu el resultat de les eleccions al 2003. Els factors que accentuen la incapacitat

► Pasqual Maragall.

Aquesta incapacitat s'ha traduït en una política d'immobilisme, la mostra més clara de la qual ha estat el retard en la presentació del pressupost. Una maniobra dilatòria, amb l'esperança que les eleccions permetessin disposar a Jordi Pujol d'una eina política alternativa. Hem perdut el temps. Les escoles i els centres sanitaris hauran retardat la seva construcció o les seves millores cinc mesos, segur que això ha canviat la vida i el benestar d'algú. Avui, les mesures que s'han de prendre per controlar determinades magnituds econòmiques haurien de ser més profundes. La inflació i la balança comercial han empitjorat, les despeses segueixen el seu camí descontrolat, tot està una mica pitjor i per tant la laxitud del govern en estructurar la

Assimulen el seu matrimoni i intercanvien el actitudura d'Aznar a canvi dels pressupostos

un pressupost trist, un pressupost que no és digne del país. Els comptes del govern Pujol permeten afrontar els reptes de futur amb garanties d'èxit. La perplexitat de CiU davant el Parlament i el fracàs del càlcul polític sobre els resultats de les eleccions legislatives són capacitat del govern d'articular una política alternativa.

Les mesures que s'han de prendre per controlar determinades magnituds econòmiques haurien de ser més profundes

L'antic model de suports mutus o anar pel camí d'una proposta catalana que aculli el consens a l'entorn d'un conjunt de propostes consensuades amb un ampli suport dels diputats i les diputades d'aquest Parlament.

La incapacitat del govern s'ha traduït en immobilitisme, la mostra més clara del qual ha estat el retard en la presentació del pressupost

En aquest context s'ha aprovat el projecte de pressupostos per a l'any 2000 amb els

Han aprovat uns pressupostos que són fruit de la inèrcia del passat, perquè són incapaços de definir una estratègia del futur

vots de CiU i el PP. Han aprovat uns pressupostos que són fruit de la inèrcia del passat, perquè són incapaços de definir una estratègia del futur. Jordi Pujol ha d'escollir entre intentar avançar a partir d'una feble majoria basada en l'antic model de suports mutus o anar pel camí d'una proposta catalana que aculli el consens a l'entorn d'un conjunt de propostes consensuades amb un ampli suport dels diputats i les diputades d'aquest Parlament.

Davant la incapacitat del govern de formular un pressupost, el Grup Socialistes-Ciutadans pel Canvi va proposar una alternativa basada en els següents punts: no incrementar la pressió fiscal; limitar el creixement de l'endeutament a 10.000 milions de pessetes; controlar el creixement de les despeses corrents, que no superés el previst per la inflació; increment de les inversions; i solució dels greus problemes financers de la sanitat i la CCRTV. L'aplicació d'aquest criteris a les dades de la liquidació de 1999 donaria lloc a resultats que representen millores en relació amb el pressupost aprovat: un estalvi de 45.000 milions en les despeses de funcionament; un increment en les despeses financeres que el govern ha previst a la baixa; i incrementar les inversions en un 46 %.

seva política pressupostària significarà un cost que haurem de pagar tots els catalans i les catalanes.

Però el retard del govern a presentar i aprovar el pressupost no ha canviat l'escenari polític actual, Jordi Pujol ha d'escollir entre intentar avançar a partir d'una feble majoria basada en

Breus

■ Rebaixes sobre el preu del gas-oil

El grup del PSC-CpC al Parlament ha presentat una proposició no de llei per instar al Consell Executiu a fer les gestions oportunes davant

el Govern amb la finalitat que els professionals del taxi puguin acollir-se a les rebaixes i ajudes sobre els preus del gas-oil, igual que sectors industrials com les maquinàries d'ús agrari i de construcció. El diputat socialista Joan Ferran, que ha presentat aquesta iniciativa, adverteix que l'augment dels preus anunciat pel govern "afecta negativament" un gran número de professionals autònoms i empresaris del servei del taxi

Els socialistes s'han fet ressò d'aquest malestar i, a més de la proposició no de llei, han presentat al Ple també dues preguntes, per conèixer en quina situació es troba l'avantprojecte de Llei que ha de regular el sector del taxi a Catalunya i quan presentarà la Generalitat aquest projecte.

■ Representants municipals per revisar el PTSEC

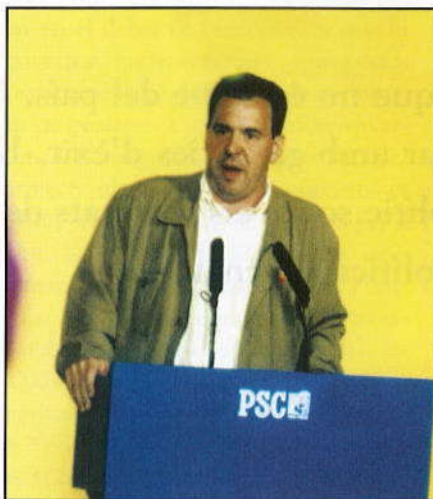

El diputat Josep Clofent, en nom del Grup Parlamentari Socialistes-Ciutadans pel Canvi, ha presentat al Parlament de Catalunya, una Proposició no de Llei, en la que es demana que la revisió del Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials (PTSEC) que el Govern de la Generalitat vol realitzar, es faci en el sí d'una comissió que compti amb la participació del món municipal. Per això demana la incorporació en la comissió que realitzarà la revisió del "PTSEC", de representants de les associacions municipalistes de Catalunya.

Polémicas listas de espera

La sanidad pública catalana ha vuelto a ser noticia por motivos desagradables al trascender la denuncia de un cardiólogo del hospital de Sant Pau en relación a la muerte de varios pacientes que estaban en lista de espera para ser operados del corazón. El grupo socialista exigió explicaciones contundentes sobre estos hechos al Conseller y la urgente solución de un problema, el de las listas de espera, cada vez más acuciante en nuestro sistema público. Con este Govern, la sanidad va de mal en peor.

El PSC fue el primero en denunciar la trama del caso Pallerols

► El diputat, Josep Maria Rañé.

El caso ha saltado a los titulares de la prensa, pero fuimos los socialistas, con Josep Maria Rañé a la cabeza, los primeros que denunciamos, en el Parlament y a través de estas mismas páginas, el trato de favor que centros formativos relacionados con Unió recibían del Departament de Treball, dirigido por políticos de este partido. Serán los tribunales los que dictaminen si ha habido o no malversación de fondos públicos y presunta financiación irregular de un partido político, pero lo cierto es que de la documentación incautada al empresario Fidel Pallerols se puede establecer una intensa relación entre éste y varios directivos de Unió Democràtica.

Un 4% de los centros de formación ocupacional, los relacionados con UDC, han recibido un 11% de todos los recursos para tal fin

Además, Pallerols recibió 250 millones en 1999, a pesar de que las presuntas irregularidades ya estaban en los tribunales. Este empresario catalano-andorrano no sólo ha recibido más de 1.500 millones de subvención en los últimos cinco años para sus centros de formación, sino que, aún más grave, tenía una relación

empresarial con la persona que le otorgaba las subvenciones. Pero no todo se reduce al llamado "caso Pallerols". Es un hecho cierto también que 48 centros de personas relacionadas directa o indirectamente con Unió Democràtica de Catalunya han recibido 13.837 millones de pesetas en subvenciones entre 1994 y 1999, es decir un 4% de los centros, los relacionados con UDC, recibieron un 11% del total de recursos, un trato, a todas luces, como poco desproporcionado y sospechoso.

La formación ocupacional que impulsa el Govern no se adecua a las necesidades reales de los parados y de las empresas

Todo ello, además, con el agravante de la falta de transparencia, como bien ha señalado el diputado socialista Josep Maria Rañé, "en este momento, no es público ni el número de empresas ni el de cursos que se están subvencionando, no hay registros ni censos al alcance del público, y los diputados recibimos los datos un año más tarde".

"Lo peor, además, añadió Rañé es que encima estos cursos no se adecuan a la gente en paro, que en el 80% de los casos sólo tiene estudios primarios, nuestra formación ocupacional no se ajusta a las necesidades de las empresas ni de los parados. ¿Cómo se explica sino que después de gastar más de 100.000 millones de pesetas en los últimos cuatro años, y con más de 177.000 personas inscritas en la lista del paro los empresarios no encuentran gente formada incluso para ocupar puestos de trabajo de oficios tradicionales?". Todo esto demuestra que durante estos años desde el Departament de Treball no se ha dirigido la formación, se han repartido subvenciones, y que es necesaria más transparencia y un cambio radical de rumbo en la política del Govern en esta materia

Los jóvenes socialistas celebraron su décimo Congreso

► Cloenda del Congrés de la Joventut Socialista de Catalunya.

Els dies 7, 8 i 9 d'abril i sota l'eslògan "Reivindicació, renovació i realitat", la Joventut Socialista de Catalunya (JSC) va celebrar el seu Xè Congrés Nacional, que va aplegar més de 250 delegats a la seu central de la UGT a Barcelona. La nova Comissió Executiva Nacional, encapçalada pel diputat al Parlament Juan Manuel Jaime Ortea com a primer secretari, fou elegida amb més del 80% dels vots.

La nova Comissió Executiva Nacional, està encapçalada pel diputat al Parlament Juan Manuel Jaime Ortea

El nou primer secretari de la JSC va destacar en el seu parlament després de sortir elegit, els importants reptes als que s'haurà d'enfrontar l'organització dels joves socialistes, entre ells, el Congrés del partit. Respecte del pròxim Congrés del PSC, la JSC va aprovar una "Carta Oberta" al partit on els

joves socialistes demanen una renovació real, apostant per un "pacte entre generacions i gèneres", una delegació de la JSC en el Congrés del PSC, una major representació en el Consell Nacional del partit i un membre en la mesa del 9è Congrés del PSC. Josep Montilla en la inauguració i Pasqual Maragall en la cloenda van intervenir davant el Congrés en representació del PSC.

La nova executiva, integrada per set dones i set homes, va quedar de la següent manera: Juan Manuel Jaime (primer secretari), Manuel Brinquis (secretari d'organització), Joan Ramon Riera (adjunt a organització i noves tecnologies), Alícia Romero (secretaria institucional i moviments socials), Nani López (secretaria de política municipal), Ana Díaz (secretaria de formació), Oscar Saldaña (secretaria d'imatge i dinamització), Joan Terré (secretaria d'acció política), Víctor Francos (secretaria de política social), Francesc Pozo (secretaria de política laboral), Montse Coll (secretaria de cooperació i solidaritat), Raquel Querol (secretaria d'igualtat i dona), Elvira Maza (secretaria de medi ambient) i Sonia Ruiz (secretaria de relacions internacionals).

Es lliura una nova edició dels premis Primer de Maig

► Josep Maria Álvarez i Narcís Serra.

Un any més, la Fundació Josep Comaposada, vinculada a la UGT de Catalunya, i la Fundació Rafael Campalans, van lliurar la tretzena edició dels premis Primer de Maig en un acte conduït pel periodista Miquel Giménez i que va tenir lloc la tarda del dijous 27 d'abril a l'auditori de la Pedrera. La cloenda de l'acte va comptar amb la intervenció del primer secretari del PSC, Narcís Serra, i del secretari general de la UGT de Catalunya, Josep Maria Álvarez. Aquests premis, que s'atorguen a persones i entitats que hagin destacat en la defensa i la promoció dels valors propis de la cultura d'esquerres, han tingut en aquesta ocasió els següents guardonats: el premi a la Iniciativa Social, l'entitat Aspros; el premi a la Memòria Popular, el Centre d'Estudis Històrics Internacional; el premi al Pensament, Wolfgang Merkel; el premi a la Convivència, la Federació de Cors Clavé; i el premi al Compromís, Isabel Gutiérrez i Pep Riera.

Lluís Neira: l'alegria i la voluntat de viure

En record del company Lluís Neira -que va treballar molts anys a prop d'en Raimon Obiols-, malauradament traspassat fa uns mesos després d'una llarga malaltia, volem reproduir aquí, en homenatge seu, part de les paraules pronunciades per Joan Reventós en ocasió del seu enterrament: "De Lluís Neira una cosa voldria destacar: la seva constant alegria. Una alegria vital, humana, generosa, perquè ell era per damunt de tot generós. Generós d'ell mateix. Jo no l'he vist mai enfadat, atent sempre en estimar el pròxim"

Joan Clos participa en el Fòrum Urbà del Banc Mundial

► Joan Clos.

L'alcalde de Barcelona, Joan Clos, va estar a començaments d'abril a Washington per participar en un Fòrum Urbà convocat pel Banc Mundial i intervenir en una conferència a la Universitat de Georgetown. Clos va participar en el debat "La perspectiva dels alcaldes: com tracten les autoritats locals la reducció de la pobresa urbana?". L'alcalde també es va entrevistar en privat amb el president del Banc Mundial, James Wolfensohn, i va assistir a la recepció oferida pel president del Banc Iberoamericà de Desenvolupament, Enrique Iglesias. El periple nordamericà de Joan Clos va finalitzar amb una visita a Boston.

El Baix Llobregat recupera la figura del vigilante agrícola

El Parque Agrario del Baix Llobregat cuenta desde principios del mes de abril con un cuerpo de guardas especializados en la vigilancia de los campos de cultivo. Este innovador servicio de vigilancia está formado por ocho personas que, convenientemente uniformadas y armadas, recorren en vehículos todoterreno las tierras agrícolas de los once municipios integrados en el Parque Agrario. Garantizar la seguridad de las cosechas y evitar los robos que frecuentemente sufren estas explotaciones periurbanas era una de las principales demandas de los agricultores integrados en el consorcio del parque. La inversión del Consell Comarcal en este servicio estará entre los 50 y los 70 millones anuales.

Els Consells Comarcals governats per l'esquerra demanen més diners

Els set consells comarcals governats per l'esquerra -Barcelonès, Bages, Vallès Occidental, Vallès Oriental, Maresme, Garraf i Baix Llobregat- han reclamat al govern de la Generalitat que modifiqui els criteris de finançament que els aplica, absolutament insuficients per a les seves necessitats. En la resolució conjunta que han aprovat tots set organismes es demana "un model d'administració comarcal modern, eficaç i amb capacitat per prestar serveis al seu territori, amb un règim competencial propi i suficiència financera per exercir les competències". En aquest sentit, s'afirma que l'actual llei d'organització comarcal de Catalunya és "absolutament insuficient per garantir i dotar econòmicament l'activitat comarcal", ja que a la pràctica els consells depenen només dels fons de cooperació local i de subvencions.

► Maite Arqué, presidenta del C.C. del Barcelonès.

L'AMB invertirà més de 24.000 milions en aquesta legislatura

► Didac Pestaña, vicepresident de la MMAMB.

Fonamentada en els principis de solidaritat i cooperació i configurada com una entitat plural, voluntària i moderna, la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona és avui una institució plenament arrelada en el món local. L'actuació dels darrers anys de la Mancomunitat s'ha caracteritzat per un esforç intensiu de suport

inversor i tècnic-gestor adreçat als Ajuntaments, col·laborant-hi molt estretament en la labor de cohesionar i millorar el territori, els serveis, l'entorn natural. El pla quadriennal d'inversions és el programa operatiu cabdal de la Mancomunitat, doncs permet materialitzar el ventall d'actuacions prioritàries quant a estructuració i reequipament del conjunt metropolità. El nou Pla d'Inversions 2000-2003 de la Mancomunitat es desenvoluparà mitjançant quatre línies d'inversió, les principals de les quals, el Catàleg d'Actuacions Metropolitanas (CAME) i el Programa d'Operacions Vertebradores (P.O. Vertebradores) ja han estat implementades en anteriors quadriennis. Les altres dues línies operatives, les Inversions Estratègiques i les Actuacions de Contorn de Barcelona són de nova implantació. El Pla disposa d'uns recursos totals de 24.000 milions de pessetes, el que suposa un important increment de la inversió respecte de l'anterior quadrienni.

Polémica en muchos municipios a causa de las antenas de telefonía móvil

► La telefonía móvil se ha convertido en algo cotidiano.

Para superar la indefinición del actual marco normativo y la afectación del medio ambiente que ha representado la instalación progresiva de antenas de telefonía móvil en pueblos y ciudades, el Consorcio Localret ha remitido a los ayuntamientos catalanes un modelo de ordenanza municipal que desarrolla normativamente las condiciones técnicas que

han de reunir estas antenas. La ordenanza propuesta incide en el espacio urbano y urbanizable, mientras que la Generalitat regulará mediante decreto el espacio no urbanizable.

De la ordenanza hay que destacar los siguientes puntos. En primer lugar, se establece la obligación de implantar un programa de desarrollo para los operadores con la función de proveer a los

ayuntamientos de la información necesaria para la toma de decisiones. También se prevé que, donde sea técnicamente conveniente, los operadores compartan infraestructuras.

Se establecen limitaciones para frenar el impacto paisajístico y por criterios de no afectación a la salud de las personas, como también por afectaciones a núcleos históricos o por obsolescencia tecnológica. Se recoge obligatoriamente que el operador ha de revisar las instalaciones cada dos años. Finalmente se efectúan previsiones en materia de conservación y de seguridad en las instalaciones y se establece, en materia de conservación, la responsabilidad subsidiaria de los propietarios del edificio o terreno sobre el cual se instala la infraestructura. Por lo que hace referencia a aquellas antenas de telefonía móvil instaladas con licencia ya concedida, se prevé que se han de adaptar, si el impacto que representan no es admisible según esta ordenanza, en el término de un año desde su entrada en vigor.

La FMC denuncia la reducción de transferencias a los municipios

► Manuel Mas, presidente de la FMC.

La Federación de Municipios de Catalunya ha denunciado que los presupuestos de la Generalitat para este año representan un retroceso en términos reales de las transferencias a las corporaciones locales. En cifras absolutas, las transferencias a los municipios deberían haber alcanzado los 51.000 millones de pesetas si hubiesen crecido al mismo ritmo que el gasto de la Generalitat. En cambio, según el presupuesto presentado por el gobierno, las transferencias serán de 47.500 millones, 3.500 menos.

De acuerdo con los cálculos de la FMC, en el período comprendido entre 1995 y 2000, la financiación de las corporaciones locales procedentes de la Generalitat acumula un déficit de 15.000 millones de pesetas.

Aprovada la primera fase de restauració de l'abocador del Garraf

Aproximadament la meitat de les 67 hectàrees de la superfície de l'abocador d'escombraries del Garraf (que dona servei a l'àrea metropolitana de Barcelona), en concret la part situada al terme municipal de Gavà (Baix Llobregat) deixarà de rebre residus a partir del 2001. La resta de l'abocador seguirà operatiu fins el 2006.

L'Entitat Metropolitana del Medi Ambient, els municipis de Barcelona, Gavà i Begues, i la Diputació de Barcelona han endegat un programa per desactivar l'abocador i els terrenys on s'ubica, que formen part del Parc Natural del Garraf. La manca d'alternatives per acollir bona part dels residus generats a l'àrea metropolitana de Barcelona han obligat a ajornar la data de tancament d'aquesta instal·lació.

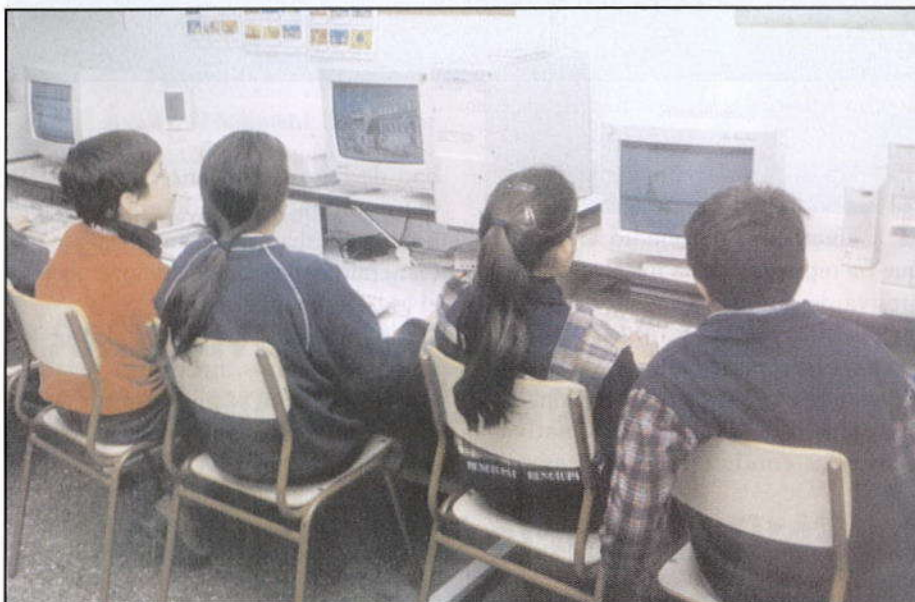
La Sociedad de la Información, el reto pendiente de Europa

La cumbre de Lisboa ha puesto a Europa definitivamente en la senda de las tecnologías de la información. Las estrategias de creación de empleo con la vista puesta en el tren de la nueva economía han centrado la reunión de los quince jefes de gobierno, los mismos que van a tener en su mano la decisión última de concretar qué va a significar realmente lo que se ha dado en llamar Sociedad de la Información, para más de 360 millones de ciudadanas y ciudadanos europeos.

Europa ha de jugar fuerte si quiere tener un espacio en la nueva economía. Éste es el convencimiento generalizado. Ésta es la realidad. Pero para la Europa que no quiere renunciar al "Estado de bienestar", gestado durante más de dos décadas, la economía surgida de la revolución de las tecnologías de la información y la comunicación ha de significar la aparición de un nuevo modelo de relación entre los ciudadanos.

La generación de conocimiento y su transmisión han de ser el motor de riqueza y bienestar de la nueva sociedad

Un paso más allá. Y frente a la apuesta de los EE.UU por el desarrollo tecnológico, en una clara deriva financiera, Europa empezó a definir, de la mano de Delors, y ahora de Jospin y Blair un modelo propio con el que entender la globalización resultante, es la llamada Sociedad de la Información, probablemente un nuevo entorno de relación humano, donde la generación de conocimiento y su transmisión han de ser el motor de riqueza y bienestar de la nueva sociedad y el factor clave de competitividad en el nuevo mercado global. Una sociedad interconectada, donde las redes digitales de comunicación, especialmente Internet, van a ocupar un lugar central.

► Internet está cada vez más presente en la educación.

Europa, Japón y el resto de las economías asiáticas han acelerado sus procesos de reconversión y derribo a marchas forzadas

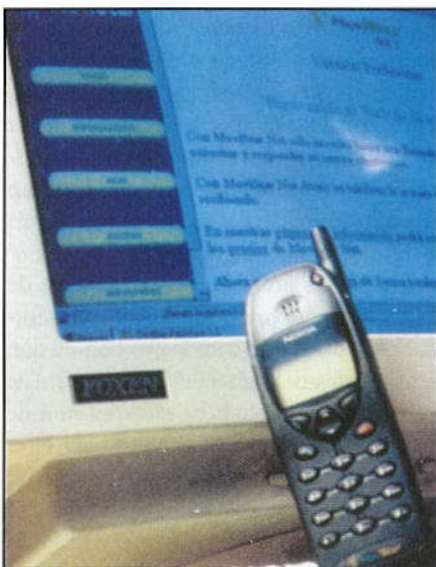
Desde que Al Gore acuñara el término de "superautopistas de la información", allá por el año 1988, con propósito de dotar de la estrategia capaz de recuperar para los EE.UU. el liderazgo tecnológico y científico mundial, Europa, Japón y el resto de las economías asiáticas han acelerado sus procesos de reconversión y derribo a marchas forzadas. Los puntos de partida están determinan-

do en gran medida las condiciones en que cada uno de estos mercados, interconectados a escala global, están logrando sus objetivos. La solidez económica nipona, no exenta de vaivenes, ha permitido seguir el tirón reorientando estrategias y blandiendo como argumento sus fuertes inversiones en casa de amigos y vecinos, desde la costa californiana a los centros industriales europeos, Corea, Taiwán y Hong Kong, invirtiendo sumas millonarias para dotarse de infraestructuras digitales y seguir manteniendo la feroz competencia con las economías occidentales a costa de condiciones y sistemas de producción reiteradamente denunciados por los trabajadores. Europa por su parte, inmersa en pleno proceso de estructuración de su unión, está afrontando colectivamente, como nunca lo había hecho

antes ninguno de sus miembros por separado, un proceso de recreación profunda de su economía. Convencida de la hegemonía de los EE.UU. en el desarrollo científico-técnico y de la habilidad norteamericana para obtener rápidos resultados económicos, ha optado por adaptar la revolución digital a la medida de sus posibilidades, de su tradición cultural, de sus estructuras económicas donde el mercado no lo es todo, al menos hasta ahora. Pero también consciente de sus potencialidades y de su pluralidad. El Libro Blanco de Delors y el Informe

La revolución tecnológica de la mano de Internet ha socavado los cimientos del viejo capitalismo y amenaza con nuevas fracturas sociales

Bangemann, redactado para el Consejo europeo de Corfú, en 1994, enmarcaron la concepción europea de Sociedad de la Información, con unas claras premisas respecto de un nuevo modelo económico en el que la competitividad, el crecimiento económico sostenible y el empleo han de ser los ejes vertebradores de la Unión Europea del siglo XXI. Como sugería el Informe Bangemann, los miembros de la Unión han iniciado el proceso de liberalización de sus mercados especialmente en el ámbito de las telecomunicaciones, para atraer las

► Móvil e Internet, una combinación en alza.

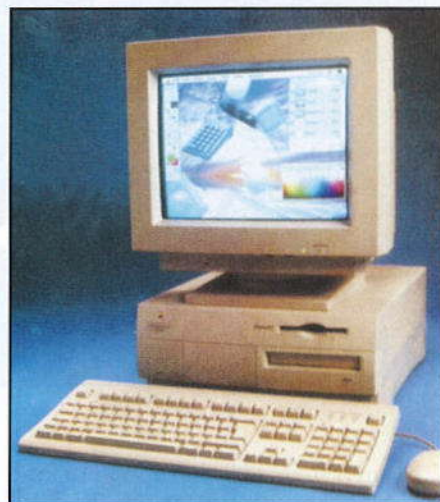

► Buena parte de la nueva economía se mueve en la red.

inversiones de capital necesarias para la construcción y puesta en marcha de las nuevas infraestructuras. Lo siguiente, definir el modelo y las normas de competencia capaces de universalizar y hacer económicamente accesible a todos los ciudadanos, el uso de los nuevos servicios.

Una vez más, los mercados de capitales están marcando el ritmo, priorizando valores futuros sobre necesidades de presentes. No es tarde, pero el retraso de algunos países europeos, entre ellos España, ya es notorio y lo que es peor, el desigual acceso de los ciudadanos al uso de las nuevas tecnologías, empieza a encender luces rojas en términos de competitividad, cuota de mercado y empleo, en la realidad de una economía globalizada.

La revolución tecnológica de la mano de Internet ha socavado los cimientos del viejo capitalismo y amenaza de nuevas fracturas sociales. Europa tiene en su mano la oportunidad de hacer posible una infraestructura tecnológica que no excluya ningún tipo de uso de las redes digitales, y que haga compatible los nuevos modelos de negocio, la WebTV, el cine en casa, la oficina móvil y el comercio electrónico con el despliegue en red de servicios que cubran necesidades sociales básicas de los ciudadanos como la salud, la educación, la solidaridad, la protección de la población más necesitada, la participación política... Más allá de las declaraciones de principios, Europa

► Los ordenadores serán cada vez más fáciles.

Europa está a tiempo de evitar la dualización de Internet entre un espacio público de servicios y un mercado de compra-venta de servicios

está a tiempo de evitar la dualización de Internet entre un espacio público de servicios y un mercado de compra-venta de productos. La Sociedad de la Información es el reto pendiente de Europa.

Vicenç Badenes

La cimera de Lisboa va dibuixar la Unió Europea del pròxim futur

Cal convenir que la paraula "revolució", quan és usada en alguna ocasió pels actuals líders polítics europeus, ho és en un sentit estrictament metafòric. Tot i això, quan, en sortir de la Cimera europea de Lisboa, el passat 24 de març, tant el President de torn de la Unió Europea, Antonio Guterres, com el President de la Comissió, Romano Prodi, varen parlar d'una "revolució silenciosa" a la UE, es referien a quelcom amb més realitat que una simple metàfora.

► Raimon Obiols.

Parlaven de "revolució" en el sentit d'un ràpid impuls (un "salt endavant") en la transició d'Europa cap a la "nova economia". En els últims anys s'ha fet cada vegada més visible l'aparició i expansió d'una "nova economia", una "economia electrònica", impulsada essencialment per Internet. S'ha vist també, clarament, que Europa responia als reptes de la "nova economia" amb lentitud, amb menys dinamisme que els Estats Units.

Com ha indicat la Comissió en el seu document preparatori de la Cimera de Lisboa, cal, a Europa, un "molt major dinamisme de l'economia": hi ha encara massa mercats fragmentats, no hi ha prou empreses petites i mitjanes capaces de competir a nivell mundial, el nombre d'empreses i d'empresaris és massa escàs, abunden els obstacles als mercats europeus de capitals, inclosos els de capital risc... Els efectes es veuen en termes d'a-

Els últims anys s'ha fet cada vegada més visible l'aparició d'una "nova economia", una "economia electrònica"

tur, subocupació, pobresa i exclusió social. El Consell europeu de Lisboa ha volgut proposar una "revolució" per a canviar aquesta tendència, fixant un objectiu ambiciós: ni més ni menys que "convertir-se en l'economia recolzada en el coneixement més competitiva i dinàmica del món, capaç d'un creixement econòmic sostingut, amb més i millors llocs de treball i amb major cohesió social".

Dit d'una altra manera: Europa té la capacitat –i manifesta ara la voluntat– de guanyar terreny i fer-se amb el liderat-

ge de la "nova economia". En un context de bonança i bones perspectives econòmiques ("les millors des de fa una generació"), amb una progressiva reducció de l'atur (1,5 milions de nous llocs de treball cada any), aquesta transició cap al "canvi de paradigma que suposa la globalització i la nova economia del coneixement" és necessària si es vol assegurar el futur i fer front al repte de l'economia nova, l'economia del coneixement.

L'objectiu és situar Europa en el camí de la "nova economia", mitjançant una forta acceleració dels canvis necessaris

La Cimera de Lisboa acordà en aquest sentit un conjunt de mesures que s'inscriuen en un marc macroeconòmic sòlid, amb "un índex mitjà de creixement econòmic d'un 3 % com a previsió realista pels pròxims anys", però que apunten a un nou horitzó: accelerar l'accés d'Europa en l'era digital.

L'objectiu és situar Europa en el camí de la "nova economia", mitjançant una forta acceleració dels canvis que han de dur, en paraules del canceller Schroeder, "de la vella societat industrial cap a una de nova, basada en l'alta tecnologia i les comunicacions".

Això no són paraules. Implica una acció decidida en una sèrie d'àrees, que foren acordades a Lisboa i que havien estat preparades en la iniciativa e-Europa de la

Comissió Europea. Són deu els objectius fixats en aquesta iniciativa, que han de ser desenvolupats en un Pla d'acció e-Europa que es presentarà en el proper Consell europeu del mes de juny: 1. Encaminar la joventut europea cap a l'era digital (Internet i "multimèdia" a totes les escoles); 2. Abaratir l'accés a Internet; 3. Accelerar la implantació del comerç electrònic; 4. Internet ràpid pels investigadors i estudiants; 5. Targetes intel·ligents per a l'accés segur a Internet; 6. Capital risc per a les PIMES d'alta tecnologia; 7. Participació dels discapacitats; 8. Salut en línia (xarxes i tecnologies intel·ligents per a l'accés a la informació i atenció sanitàries); 9. Transport intel·ligent; 10. Administració on line (accés dels ciutadans a l'administració pública).

Es tracta de connectar a la xarxa i dur a l'era digital els ciutadans, les llars, les empreses, l'escola i les administracions. L'objectiu és una Europa líder de la cultura digital, sustentada per un esperit emprenedor disposat a desenvolupar la nova economia, i a la vegada vetllar perquè tot el procés no sigui excloent, afirmi la confiança de la gent i reforci la cohesió social.

L'objectiu és una Europa líder de la cultura digital, sustentada per un esperit emprenedor disposat a desenvolupar la nova economia

Ignacio Ramonet recordava recentment la frase de Marx "Doneu-me el molí de vent i us donaré l'Edat Mitjana", i afegia "Podríem canviar-la per 'Doneu-me la màquina de vapor i us donaré l'era industrial' o, aplicant-la a l'època contemporània, 'Doneu-me l'ordinador i us donaré la globalització". Les noves tecnologies de la informació i de la comunicació ens situen en una nova era i, com diu Ramonet, "cadascú constata que tot canvia al seu voltant: el context econòmic, les dades polítiques, els paràmetres ecològics, els valors socials, els criteris culturals i les actituds individuals"...És en aquesta perspectiva de canvis ràpids i radicals que s'inscriu la "revolució silenciosa" acordada a Lisboa.

► L'economia europea ha de créixer més.

És possible que, en el futur, allò que els periodistes han batejat com la "Cimera.com" de Lisboa, sigui vista com un punt d'inflexió transcendent en la resposta europea als reptes de la nova revolució tecnològica i econòmica que viu el món.

El compromís és aconseguir que la taxa d'ocupació passi a Europa, en deu anys, del 61% al 70% (com als Estats Units)

Que aquesta resposta europea s'hagi fixat en el marc de l'objectiu prioritari de la plena ocupació i de la cohesió social no és una qüestió secundària sinó el nus de la qüestió. El compromís és aconseguir que la taxa d'ocupació passi a Europa, en deu anys, del 61% al 70% (com als Estats Units); i això significa la creació, en la propera dècada, de trenta milions de nous llocs de treball. Es tracta, com ha indicat la Comissió, de reorientar les polítiques europees cap a un canvi necessari (una "transformació radical de l'economia i la societat europees"), que ha de fer-se sense retards i ha d'estar modelat "segons els nostres valors i el nostre concepte de societat".

En un Consell europeu de majoria de centre-esquerra, s'ha volgut fer front a allò que és el principal repte de la nova socialdemocràcia dels inicis del segle XXI: construir una nova economia basa-

► L'euro serà una realitat molt aviat.

da en el coneixement, tot garantint la plena ocupació, la cohesió social i els drets del model social europeu. Si el repte s'assoleix, podrem certament parlar de "revolució silenciosa" a Europa.

Raimon Obiols
Diputat al Parlament Europeu
President del PSC

El Parlament aprobará la ley que crea el nuevo Consell de l'Audiovisual de Catalunya

► Joaquim Nadal en una entrevista para TV3.

El nuevo Consell de l'Audiovisual de Catalunya, nacido del consenso de todos los grupos del Parlament, es un primer e importante paso para conseguir un sistema de medios de comunicación plural e independiente, un requisito indispensable en cualquier sociedad que se precie de democrática.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, nacido por ley del Parlament en 1996, es el órgano asesor del Govern de la Generalitat en la materia y también el organismo que ha de velar por la objetividad y la transparencia de la programación audiovisual en nuestro país. Se trata de un instrumento fundamental en muchas democracias occidentales y que juega un importante papel regulador y supervisor en una cuestión tan clave para el libre desarrollo del juego democrático como es el panorama comunicativo.

Después del serio correctivo que para Pujol y CiU supuso el desenlace de las pasadas elecciones autonómicas, e instados por la oposición en pleno, no tuvieron más remedio que aceptar la necesidad de buscar un nuevo marco para los medios de comunicación en Catalunya que supere la insuficiencia e inadecuación del actual. Recogiendo en buena parte las propuestas programáticas del grupo Socialistes-Ciutadans pel Canvi

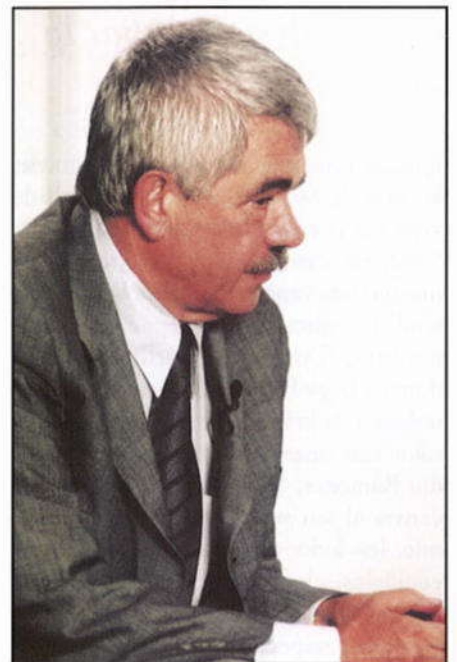
El nuevo Consell estará integrado por nueve miembros, cinco de ellos elegidos por el Parlament y tres por el Govern

un primer paso en este sentido es el dictamen unánime del Parlament para aprobar la nueva Llei del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

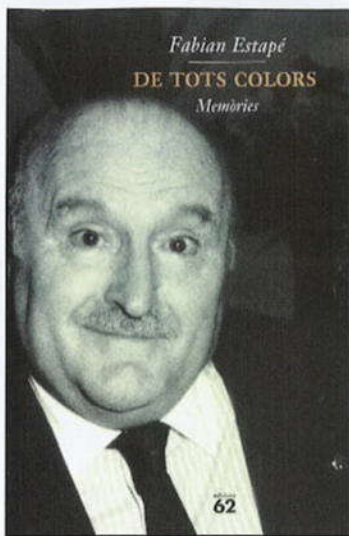
El nuevo Consell estará integrado por nueve miembros, cinco de ellos elegidos por el Parlament, tres por el Govern y un presidente elegido también por el ejecutivo. Todos ellos habrán de ser escogidos entre personas de reconocido prestigio y experiencia profesional en relación con los medios audiovisuales, y que ofrezcan garantías plenas de independencia. Por ello, no estarán sometidos a ningún tipo de tutela y su dedicación será exclusiva.

La duración de su mandato será de seis años, procediéndose cada tres a la renovación parcial de sus miembros

La duración de su mandato será de seis años, procediéndose cada tres a la renovación parcial de sus miembros. La presidencia se renovará también cada seis años. Entre las principales funciones del CAC estarán el velar por el respeto a los derechos y libertades, el garantizar el cumplimiento de la normativa reguladora de la programación y la publicidad, y el velar por el pluralismo y la neutralidad y honestidad informativa. Como nuevas obligaciones específicas a destacar hay que señalar que el CAC informará preceptivamente sobre los pliegos de condiciones y sobre las propuestas presentadas a los concursos de otorgamiento de concesiones para la gestión de emisoras de radio y televisión en lo que hace referencia, entre otros aspectos, a la composición accionarial de los licitadores.

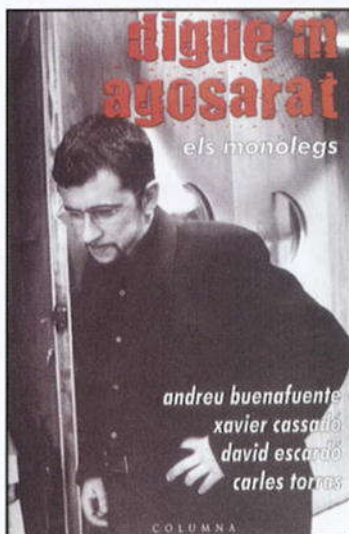
► Pasqual Maragall.

Estapé, Fabian. "De tots colors. Memòries". Barcelona, Edicions 62, 2000, 342 pàgines.

Les memòries de Fabian Estapé (Portbou 1923) són el resultat d'haver intentat garbellar la seva vida. El que comprenen les seves pàgines, amb la força tempestuosa del seu caràcter i l'enginy de la seva paraula, és el compendi de records que queden en el cervell d'a-

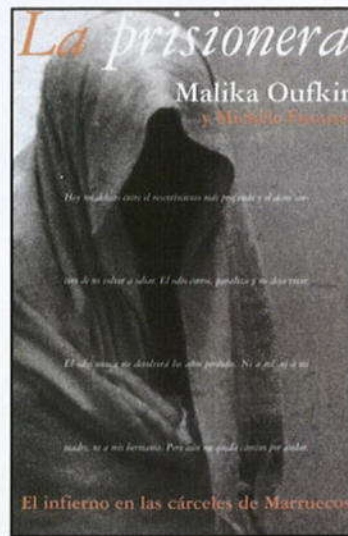
quest mestre d'economistes que ha viscut amb entusiasme i agosarament totes les circumstàncies que li ha brindat la vida: des dels anys d'aprenentatge universitari al costat del mestre Valdeavellano i, més tard, del gran economista Joan Sardà, fins al despatx de la presidència del govern per on passejava els seus costums just per damunt del cap de l'almirall Carrero Blanco, sense oblidar naturalment, les dues etapes de rector de la Universitat de Barcelona, de les quals conserva records inèdits i hilarants. La seva paraula, àcida i sintètica, repassa les vivències viscudes amb personatges de l'alçada de Jaime Gil de Biedma, Manuel Sacristán, Adolfo Suárez, Manuel Fraga, Jordi Pujol, Narcís Serra, Juan Antonio Samaranch i d'altres mestres i alumnes que es veuran reflectits per l'esperit d'un home que, fins ara, no ha deixat mai de fer allò que li ha convingut.

AA,VV. "Digue'm agosarat. Els monòlegs". Barcelona, Columna, 1999, 232 pàgines.

Signat per Andreu Buenafuente, Xavier Cassadó, David Escardó i Carles Torras, es tracta d'un llibre basat en els monòlegs que algun dia s'han emès, combinació dels guions escrits i de les aportacions improvisades del presentador, al programa de TV3 "La cosa nostra". Prologat per Pepe Rubianes, el llibre és tot un compendi del millor humor de la factoria "El

terrat": quotidià, col·loquial i, com diu el mateix títol, un pèl agosarat. Tot i que l'autoria del llibre s'ha de atribuir al propi Buenafuente i a tres dels seus guionistes no és menys cert que és també el resultat de "la suma de molts esforços".

Oufkir, Malika y Fitoussi, Michèle. "La prisionera". Barcelona, Mondadori, 1999, 287 pàgines.

Malika Oufkir nació en Marruecos en 1953 y pasó los primeros años de su infancia en estrecho contacto con la familia real, pero su vida cambió de forma drástica y repentina el día 16 de agosto de 1972, cuando su padre, el general Oufkir, fue acusado del

atentado contra el rey Hasan II. Tras casi veinte años de reclusión, Malika pudo por fin trasladarse a Francia, donde reside actualmente. Michele Fitoussi es una periodista francesa de reconocido prestigio.

Malika, acostumbrada a los fastos de la corte y a la amistad del rey, tuvo que domesticar sus deseos y compartir una escasa ración de pan con cucarachas y ratones, mientras sus hermanos más pequeños crecían entre rejas, sin saber nada del mundo. El tiempo fue pasando y llegó el día en que la desesperación los empujó a cavar el túnel que finalmente les devolvería la libertad. En abril de 1987 Malika y tres de sus hermanos consiguieron huir y hacer llegar más allá de la frontera marroquí la noticia de las torturas que habían sufrido, pero sólo en 1991 se les concedió la gracia de moverse sin que nadie controlara sus pasos.

Estefanía, Joaquín. "Aquí no puede ocurrir. El nuevo espíritu del capitalismo". Madrid, Taurus, 2000, 232 pàgines.

Joaquín Estefanía, antiguo director de El País y actual responsable de opinión en el mismo rotativo, abunda con este ensayo en su línea de análisis crítico del imperio de la economía global. Arropado por un sólido bagaje intelectual y por un estilo ágil y ameno, Estefanía supera el pesimismo teñido de posibilismo

de muchas de las tesis de Giddens y Touraine y apuesta por una supervivencia reglada del sistema. El libro es un serio aldabonazo para los intelectuales que todavía creen en que la inacción es la única respuesta frente a los envites de la globalización.

Juanma Jaime: "Más que renovar, hay que innovar"

Juanma Jaime es Primer Secretario de la Joventut Socialista de Catalunya, diputado autonómico, objetor de conciencia los miércoles y viernes, y estudiante, en Girona, de las últimas asignaturas de Ingeniería Agrícola. Vive en Sabadell desde los cinco años, pero nació en Pont de Suert un 23 de abril, como Shakespeare y Nabokov. Aunque tiene el verbo fácil, la mente ágil y la seguridad de quien se sabe líder, parece tímido, algo prudente y muy profundo: con sólo 27 años, Juanma Jaime nos dice que el hombre es social, que debemos reflexionar sobre el origen antropológico del socialismo y que el ocio es participación democrática. ¿Qué pasa, Juanma con la izquierda?

Hay una crisis de identidad desde la caída del muro de Berlín ya que el socialismo democrático y su proyecto de Estado del Bienestar surge tras la segunda Guerra Mundial, en un polo de confrontaciones que tiene en un extremo el sistema capitalista y en el otro la dictadura del proletariado. Con la caída del muro va tomando fuerza la idea del pensamiento único. Hay una ofensiva neoliberal que nos dice que eso ahora ya no toca, que ese Estado no se puede mantener. Por otro lado, en este país siempre hemos ido al revés: cuando aquí triunfaban las revoluciones liberales contra el absolutismo, en Europa había absolutismo puro y duro. En un largo período de la Edad Media, nosotros fuimos un modelo de convivencia cívica, cultural y religiosa, mientras en Europa predominaban posturas fundamentalistas. En la República, aquí triunfaba el Frente Popular y en Europa los gobiernos conservadores. Cuando Felipe González, España era una isla roja en un continente a la derecha.

¿Y entonces qué hay que hacer?

No hay que olvidar que el socialismo surge como estudio antropológico. No debemos volver al socialismo utópico, eso es un error, hay que hacer un estudio antropológico de la sociedad, conocer sus nuevos valores y plasmarlos en nuestros programas. Ideológicamente hablando todavía estamos en la sociedad del marxismo tradicional al pensar que el hombre se desarrolla a través de su actividad principal que es el trabajo. Pues no, creo que ahora existen dos valores en conflicto: trabajo más ocio y trabajo más consumo. Desde posturas conservadoras o liberales se dice trabaja para consumir y así

te desarrollarás como persona. Desde nuestra óptica defendemos el trabajo más ocio, ocio como participación democrática.

¿No será, Juanma, que una vez cubiertas las necesidades del trabajador, desaparece la razón de ser de la izquierda?

No sólo es una cuestión de trabajar para vivir o vivir para trabajar. El trabajador no puede incidir en los procesos de producción tan directamente pero sí puede participar de su entorno desde un punto de vista lúdico y como manera de autorrealizarse. Eso nos permite avanzar en el concepto de lo que es democracia avanzada. Cuando digo que Suresnes está acabado, no hablo de renovación en este Congreso del PSC, hablo de innovación. Los compañeros que tengan capacidad de innovación..., *de puta madre*. La renovación no lleva a nada por sí sola. Se puede renovar, pero si tienes las ideas viejas te falta un proyecto claro. Hay que ir más allá y por lo tanto hay que participar.

Hablas de participar cuando todo apunta a que nuestra sociedad será cada vez más una suma de individualidades.

No me gusta el término individualismo. Me gusta hablar de desarrollo del individuo. Lo que hacen las nuevas tecnologías es socializar la información. Como persona de izquierdas y socialista que soy creo que tiene toda la vigencia el Contrato Social de Rousseau y su idea del individuo como hombre social. Como que debemos recuperar el enfoque antropológico de nuestro proyecto,

lo que creo es que al hombre por mucho que lo aisles no puede vivir en solitario.

Hobsbawm nos dice en su entrevista del siglo XXI que el joven está despolitizado.

Sobre esto siempre pienso qué intereses hay cuando se lanzan estas ideas. El problema es que hay una generación muy desencantada con la política, la generación que salió a la calle con el Cojo Manteca, cuando Maravall era Ministro de Educación; una etapa en la que hacíamos políticas de izquierdas pero con los valores de la derecha y en la que se promovían ideas como la competitividad que en absoluto son nuestras. En cuanto a la participación de los jóvenes, hay que desmitificar todo esto. El joven participa en política en proporción similar a lo que lo hace en otro tipo de entidades y a lo que lo hizo en otros tiempos. El gran cambio es que ya no somos los jóvenes *cachorros*, nosotros trabajaremos por el desarrollo social desde cualquier ámbito.

¿Entonces qué se debe hacer para abordar al joven?

Primero debemos resolver sus problemas y para conseguirlo hay que incidir en las instituciones, que son las que transforman la sociedad. Si nosotros no tenemos capacidad de influencia en el partido y en las instituciones, ¿cómo vamos a atender los problemas de los jóvenes? Deben ver que sí que pintamos y que no somos *majorettes*, como decía Barril, porque nosotros somos indicadores inmejorables de los asuntos que preocupan a los jóvenes.

¿Cual será entonces vuestro posicionamiento en el próximo Congreso del PSC?

Se debe cumplir una condición necesaria, aunque no suficiente, y es que nos den una delegación propia que pueda aportar ideas y no sólo en cuestiones de juventud. Nosotros hemos nacido en democracia y con las nuevas tecnologías, a las que ya no debemos adaptarnos, y podemos hablar perfectamente de cualquier asunto de Estado, quizá no con tanta experiencia, estudios o vivencias pero podemos hacer nuestras aportaciones. Es ilógico que una organización, como cualquier empresa, desaproveche capitales activos suyos.

Jordi Nicolàs